

EESTI INTERPREETIDE FESTIVAL

EESTI MUUSIKAL-
JA TEATRIKADEEMIA

EESTI MUUSIKA NÄDAL

20.–
25.11

Eduard Oja
Mati Kuulberg
Rudolf Tobias
Rein Rannap

HEA KÜLALINE!

Käes on järjelt juba kolmas Eesti Interpretide Festival Eesti Muusika Nädal, mida korraldavad ühiselt Eesti Interpretide Liit ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia. Sarnaselt eelmistele aastatele tõstame seegi kord fookusesse kodumaise soolo- ja kammermuusika, mida esitavad armastatud eesti interpretid. Tänavugi leiab kavast ühe helilooja, kes veel aktiivselt muusikat loob – Rein Rannapi. Samamoodi leiab festivalil auväärse koha üks juubilar, sedapuhku Rudolf Tobias, kel täitus tänavu ümmargune 150 aastat. Nende kõrval kõlab klassik Eduard Oja ning küll vähem mängitud, ent meie heliloomingu tippu kuuluv Mati Kuulberg. Võttes arvesse, et esitusele tulevad ettekanded koosseisudele, mida me ei ole harjunud ehk iga päev kuulma, moodustab kava enam kui saja aasta pikkuse mõttelise kaare, näidates meie heliloomingu laia spektrit.

Head kuulamist!

Henry-David Varema

Eesti Interpretide Liidu esimees

VIRMALISED

Rein Rannap – Urban Static (2013)

Indrek Vau (trompet), Heigo Rosin (löökpillid),
Johan Randvere (klaver)

Rudolf Tobias – Neli klaveripala op 10 (1899–1910)

Albumileht (1899)

Gavott (1899–1910)

Mazurka (1899–1910)

Melanhoolia (1899–1910)

Maksim Štšura (klaver)

Mati Kuulberg – Concerto per ottoni (1974)

Moderato comodo

Larghetto

Allegro

Eesti Akadeemiline Vaskpillikvintett koosseisus Indrek Vau (trompet),
Ville Sõvari (trompet), Andres Kontus (tromboon), Mattias Vihmann
(metsasarv), Madis Vilgats (tuuba)

ESMASPÄEV
20. november
19.00

Tartu,
Tubina saal

Eduard Oja – Melanhoolsed öökullid (1937)

Kaija Lukas (viola), Sten Heinoja (klaver)

Rudolf Tobias – Öölaul (tekst Rudolf Tobias, 1900)

Rudolf Tobias – Romanss (tekst Ivan Turgenev, tõlkinud Leelo Tungal, 1903)

Aule Urb (metsosopran), Maksim Štšura (klaver)

Eduard Oja – Aeliita süit (1932)

Kaija Lukas (viul), Sten Heinoja (klaver)

EDUARD OJA AUTORIKONTSERT

Klaverikvintett (1935)

Allegro moderato

Andante con moto

Allegro scherzando

Presto

Age Juurikas (klaver), keelpillikvartett FourEst
koosseisus Linda-Anette Verte (viul), Egert
Leinsaar (viul), Sandra Klimaitė (viola),
Theodor Sink (tšello)

TEISIPÄEV
21. november
19.00

**Tallinn,
Eesti Muusika- ja
Teatriakadeemia
suur saal**

Põhjamaa lapsed (tekst Anna Haava, 1928)

Puude all (tekst Juhan Liiv, 1932)

Kiil (tekst Juhan Liiv, 1933)

Ööpoeem (tekst Anna Haava, 1933)

Mati Turi (tenor), Martti Raide (klaver)

Aeliita süit (1932)

Kaija Lukas (viul), Sten Heinoja (klaver)

Aja triloogia (1934)

Elu

Igavik

Tänapäev

Theodor Sink (tšello), Age Juurikas (klaver)

Melanhoolsed öökullid (1937)

Kaija Lukas (vioola), Sten Heinoja (klaver)

Vaikivad meeleolud (1930?)

Sten Heinoja (klaver)

Eduard Oja (1905–1950) ei olnud sugugi vaid helilooja, aga ka koorijuht, pedagoog ja muusikapublitsist. Ta sündis Tartumaal ja õppis aastail 1919–1925 Tartu Õpetajate Seminaris ning töötas 1925.–1930. aastal Elva algkoolis. Samal ajal lõi ta ka õpilastele muusikalisi lavateoseid ning koostas paar muusikaõpikut lastele.

1925. aastal astus Oja Tartu Kõrgemasse Muusikakooli viiuli erialale ning õppis aastail 1927–1932 Heino Elleri kompositsiooniklassis. Pärast muusikakooli lõpetamist sai temast Tartu Draamateatri stuudio muusikajuhataja, samuti kirjutas ta arvustusi eri väljaannetele. 1935. aastal asus Oja tööle Tartu muusikakooli muusikateoreetiliste ainete õpetajana ning 1940. aastail tegutses vabakutselise heliloojana, kirjutas lavastuste kujundusmuusikat. Eriti menukaks osutus Oja muusika August Kitzbergi näidendile „Rätsep Õhk ja tema õnneloos“ Tallinna Töölisteatris. See helitöö hävis küll Estonia pommitamisel, kuid heliloojal õnnestus see mõne muusiku ja näitleja kaasabil taastada.

Kuigi Oja oli oma tegevuses ääretult mitmekülgne, mäletatakse teda täna just heliloomingu poolest. Ja kuigi seda ei ole palju – paljud tema teosed on hävinud või säilinud osaliselt –, iseloomustab tema muusikat kaasaegsete hulgas üks isikupärasemaid helikeeli. Tema repertuaari kuulub nii sümfooni-

lisi lühiteoseid ja koorilaule kui ka kammermuusikat ja soololaule. Alo Põldmäe on öelnud, et Oja oli omamoodiselt mõtlev, sugestiivne, erilise ja kummalise kurbusega helilooja. Seda täiendavad Helju Taugi sõnad: „Polegi vist teist eesti heliloojat, kelle muusika ilmutaks nii traagilist ja ühtaegu mehist, häbenematult avali üksiolekut omaenda umbe keerduva eluteega.“ Sel kontserdil kuuleb Oja loomingu tõlgendusi meie noorema põlvkonna muusikutelt ning on kindel, et tema fantaasiarikkusele, kõlalisele värvikusele ja leidlikkusele nad mööndusi ei tee.

Allikad: EMIC, Alo Põldmäe „Tundeline muusik, helilooja Eduard Oja“

MATI KUULBERGI AUTORIKONTSERT

Sonaat nr 4 sooloviulile „Memoria de los Incas”
(1983)

Andante sonabile. Viento y alma de los
Andes (Andide tuuled ja hing)

Allegretto. Fiesta de los Indios
(Indiaanlaste pidustused)

Hans Christian Aavik (viul)

Punkt E (1994)

Arvo Leibur (viul), Kirill Ogorodnikov (kitarr)

KOLMAPÄEV
22. november
19.00

Tallinn,
Eesti Muusika- ja
Teatriakadeemia
suur saal

Aria in modo recitativo e walzer (1986)

Madis Vilgats (tuuba), Marko Martin (klaver)

Sonatiin kahele viiulile (1978)

Allegro

Andante doloroso

Allegretto. Presto

Hans Christian Aavik (viiul), Arvo Leibur (viiul)

Concerto per ottoni (1974)

Moderato comodo

Larghetto

Allegro

Eesti Akadeemiline Vaskpillikvintett koosseisus Indrek Vau (trompet), Villem Süvari (trompet), Andres Kontus (tromboon), Mattias Vihmann (metsasarv), Madis Vilgats (tuuba)

Karksi külalugu (1980)

Väike õhtumuusika (1992)

Arvo Leibur (viiul), Marko Martin (klaver)

Mati Kuulberg (1947–2001) on heliloojana tuntud oma fantaasiarikka helikeele poolest, milles keerukus ja erksad rütmid kohtuvad kontrastide ja iluga. Õppis ta Tallinna Riiklikus Konservatooriumis Anatoli Garšneki kompositsiooniklassis, mille lõpetas 1971. aastal. Aastail 1966–1974 töötas Kuulberg ETV ja Raadio Sümfooniaorkestris viiuldajana, samuti pikalt Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis ja Tallinna Muusikakeskkoolis muusikateooria ja kompositsiooni õpetajana. Nagu on öelnud Evi Arujärv, elavdab Kuulbergi traditsioonilisi vorme dramaatiline ja kontrastirikas väljenduslaad: „Lineaarne mõtlemine, vaba tonaalsusekäsitlus ja kapriisne rütmika loovad tema teostes keerukaid polüfoonilisi tekstuure. Sagedased on järsud dünaamika, registri- ja tämbrikontrastid. Variantset arendusviisi täiendavad aleatoorika, dodekafoonia ja sonoristika võtted.“ Kuulberg on oma teostes kasutanud ka eesti, setu ja lapi rahvaviise.

Kuulbergi loomingus annab jõulisemalt tooni instrumentaalne kammermuusika, mida kuuleb ka sel kontserdil. Maria Mölder on viidanud, et Kuulbergi puhul võiks eeldada, et viiuldajana on tema loomingut eriti palju esitanud keelpillimängijad, ometi näitab praktika, et veelgi enam armastavad seda puhkpillimängijad. Ilma puhkpilliteoseta ei saa läbi ka käesolev kontsert, ent lisaks kuuleb teoseid teistsuguste-

legi koosseisudele. Mölder on ka öelnud, et Kuulbergil oli haruldane oskus olla ühes teoses veenvalt tõsine ja traagilise alatooniga, aga ka naljatlev. Seetõttu nõuab tema kammermuusika teatavat küpsust, sobides interpretidele, kes soovivad näidata mõttesügavust. Selline repertuaar nõuab samavõrra tugevat tehnilist baasi, mis sel kontserdil eri koosseisude esituses kuulaja ees lahti rullubki.

Allikad: Evi Arujärv „Mati Kuulberg“ (EMIC), Maria Mölder „Salapärase Mati Kuulberg“

REIN RANNAPI KOOLIKONTSERT „PÖRGU TANTS“

Esinevad

Rein Rannap (klaver)

Indrek Vau (trompet)

Heigo Rosin (löökpillid)

Johan Randvere (klaver)

NELJAPÄEV
23. november
12.00

Tallinn,
Eesti Muusika- ja
Teatriakadeemia
suur saal

RUDOLF TOBIASE AUTORIKONTSERT

Neli klaveripala op 10

Albumileht (1899)

Mazurka (1899–1910)

Gavott (1899–1910)

Melanhoolia (1899–1910)

Maksim Štšura (klaver)

REEDE
24. november
19.00

**Tallinn,
Eesti Muusika- ja
Teatriakadeemia
suur saal**

Ma tõstan oma silmad (Psalm 121, 1891)

Kui armsad on Sinu hooned (Psalm 84, 1893)

Arete Kerge (sopran), Aule Urb (metsosopran), Maksim Štšura (klaver)

Läbi öö (Durch die Nacht, 1914 või 1915?)

Linda-Anette Verte (viilul), Maksim Štšura (klaver)

Öölaul (tekst Rudolf Tobias, 1900)

Romanss (tekst Ivan Turgenev, tõlkinud Leelo Tungal, 1903)

Aule Urb (metsosopran), Maksim Štšura (klaver)

Igatsus kevade järele (1911?)

Heili Rosin-Leivategija (flööt), Maksim Štšura (klaver)

Keelpillikvartett nr 2 c-moll (1902)

Allegro moderato e maestoso

Scherzo. Allegro vivace

Nachtstück / Ööpala. Andante tranquillo

Finale. Allegro con brio

Keelpillikvartett Prezioso koosseisus Hanna-Liis Nahkur (viilul), Mari-Katrina Suss (viilul), Helena Altmanis (vioola), Andreas Lend (tšello)

Rudolf Tobiase (1873–1918) näol on tegemist eesti professionaalse muusika alustalaga. Just see Hiiu- maalt pärit helilooja pani aluse eesti instrumentaalmuusikale ja kirjutas meie esimesed süm- foonilised helitööd eri žanreis. Baltisaksa keskkonnas kasvanud Tobias õppis ka esimese eesti heliloojana Peterburi konservatooriumis kompositsioonierialal, lõpetades selle 1897. aastal Nikolai Rimski-Korsakovi käe all. Oman- dades lisaks organisti hariduse, asus ta 1898. aastal tööle Peter- buri Jaani kiriku eesti koguduse organisti ja koorijuhina. Seal tutvus Tobias näiteks Jakob Hurdaga – ühega neist, kes äratas temas huvi eesti keele ja rahvakultuuri vastu.

1904. aastal asus Tobias ühes perega elama Tartusse, kus tegut- ses näiteks kirikutes organistina ja õpetas Treffneri poisslaste güm- naasiumis muusikat. Ta käis läbi Noor-Eesti ringkonna kirjanike ja kunstnikega, keda tunti moto järgi – olgem eestlased, kuid saagem ka eurooplasteks! Ja kui otsida meie muusika rahvuslikkust puudu- tavaid ideid, jõuabki juurte ajami- sel Tobiase tollaste kirjutiste juur- de. Nagu on öelnud Urve Lippus, mõtles Tobias heliloojana muusika olemuse üle hoopis uuel tasandil kui praktilise orientatsiooniga koorijuhid-muusikaõpetajad. Oma elu viimased kümme aastat veetis Tobias välismaal, Prantsusmaal ja

Saksamaal, kus sündis tema suur- teos – oratoorium „Joonase lähe- tamine“ (1909).

Ajastule omaselt iseloomustasid Tobiast suurejooneline klassikalis- romantiline stiil ja harmoonia ning kirglikud kujundikontrastid ja polü- fooniavõtted. Tema käekiri jääb äratuntavaks ka kammerlikumas loomingus, mis kõlab selgi kont- serdil – olgu tegemist vokaalloo- minguga vaimulike aariate näol, mis kuuluvad tema varasemasse loominguperioodi, või hilisema instrumentaalmuusikaga, mis on sedapuhku vähem vaimuliku kõ- laga.

Allikad: Elke Voelker „Helilooja Rudolf Tobias. Sissevaade ellu ja loomingsusse“, Urve Lippus „Rah- vuslikkuse idee ja eesti muusika 20. sajandi algupoole“, EMIC

REIN RANNAPI AUTORIKONTSERT

I

Urban Static (2013)

Indrek Vau (trompet), Heigo Rosin (löökpillid),
Johan Randvere (klaver)

Korallid (2019)

Kristi Kapten (klaver)

Cruise control (1992)

Johan Randvere (klaver)

LAUPÄEV
25. november
19.00

Tallinn,
Eesti Muusika- ja
Teatriakadeemia
suur saal

Klaveritrio „Hargnemine“ / „Branching“ (2021/2022)

Hommage Veljo Tormisele

Hommage Arvo Pärtile

Hommage Jaan Räätsale

Katariina Maria Kits (viul), Siluan Hirvoja (tšello), Kristi Kapten (klaver)

II

Kontsertiino altsaksofonile ja keelpillidele (2012)

Karl Tipp (saksofon), keelpillikvartett M4GNET koosseisus Robert Traksmann (viul), Katariina Maria Kits (viul), Mart Kuusma (vioola), Siluan Hirvoja (tšello)

The First Stork (tekst Rumi/Barks, 2013)

Iris Oja (metsosopran), keelpillikvartett M4GNET

Ploom (tekst Venda Sõelsepp, 1968), esiettekanne

Langes lund (tekst Hendrik Visnapuu, 1977), esiettekanne

Haloo! (tekst Kerttu Rakke, 2004)

Iris Oja (metsosopran), Johan Randvere (klaver)

Põrgu tants (1960)

Viimne auruvedur (1979)

Rein Rannap (klaver)

Tears of Ukraine (2022)

Kirsiõite puhkemine (2010)

Lihtne soov (2022)

Smiley – ☺ (2010)

Rein Rannap (klaver), keelpillikvartett M4GNET

„Urban Static“ kajastab suurlinna muljeid – ühest küljest kõikjal kiire liikumine, teisalt on kõik sarnane ja korduv, mõjudes kokkuvõttes nii, nagu seisaks pilt hoopis paigal.

„Korallide“ tellimus jõudis minuni, kui olin snorgeldamas Punases meres. Mõte läks kohe korallidele. Mind vaimustab ja inspireerib nende vormi- ja värvirikkus! Ning milline fantaasia, millised kontrastid! Väike imeõrn lilleke – kõrvuti majasuuruse kõva kobakaga, ja siis need pehmed, hõljuvad... Lisame siia veealuse maailma erilise valguse ning sageli korallrahu kõrval oleva pimedada sügaviku.

„Cruise Control“ on kirjutatud 1992. aastal, kui õppisin heliloomingut Lõuna-California ülikooli doktorantuuris. Loo ülesehitus on aleatooriline, st selle loob esitaja. Pianisti ees on 40 ühe-kahe taktilist noodikatket. Alles esinemise ajal, mängides ühte löiku, valib ta silmadega (ja tõenäoliselt ka osaliselt juba mälu abil), mida järgmisena esitada. Muidugi võib ta ühte katkendit korrata, enne kui järgmisele üle läheb. Noodikatted on lehel organiseeritud nii: horisontaalselt järgnevad sarnased faktuurid, vertikaalselt aga paikneb sama harmoonia. Olen teost kohe loomisjärgselt ise esitanud, kuid usun, et õige hingamine saabub just siis, kui keegi teine lisab siia oma loomingulise nägemuse!

Klaveritrio *„Hargnemine“* / *„Branching“* iga osa on pühendus ühele Eesti heliloojale. Kõigi nende looming on kusagilt välja kasvanud, hargnenud varasemast. Tormis seob kaasaegse muusika regilauluga, Pärt varase muusika õhtumaisega, Rääts (eriti siin parafraseeritud varases teoses) barokse faktuuriga. Neist hargneb välja minu helikeel, mis omakorda seob klassika popiga.

Muusikateostele on raske leida pealkirju, mis tõesti ühemõtteliselt ja vaieldamatult helidega haakuksid. Seetõttu tuleb kasuks, kui pealkiri on mitut moodi seostatav. Nii siingi. Ühest küljest sobib sõna „hargnemine“ selleks, et kirjeldada, kuidas need kolm eriilmelist heliloojat kasvavad välja Eesti muusika tüvest, säilitades kõike meile igiomast, ka regilaulu põhjamaist kargust. Teiseks, kuidas nad on hargnenud neile eelnenud muusikast, seda julgelt kasutades. Kolmandaks, kuidas ka sinne lugu omakorda hargneb edasi neist kolmest tugevast oksast.

„The First Stork“ / *„Esimene toonekurg“* on pärit 10osalisest laulukogumist *„Taevane ja maine“*, mille kirjutasin 2013. aastal vokaalansamblile Vox Clamantis ja iseendale klaveril. Nüüd tegin laulule ansambliseade.

Miks kasutasin ingliskeelset teksti? Esiteks, see tõlge oli juba olemas – Coleman Barks'i versioonid on selge ja tänapäevase sõnakasutusega. Rumi luulet poleks originaalis pärsia keeles olnud reaalne ette kanda, eesti keelde oli aga toona tõlgitud väga vähe (vahepeal on küll ilmunud suur kogumik Doris Kareva tõlkes).

„Ploom“ on näide mu lapsepõlveloomingust. Kirjutasin vanusest neli-viis kuni 15 viise ajakirjadest ja luulekogudest leitud lasteluulele. Seejärel läksin järk-järgult täiskasvanute luulele üle ning helikeeleks kujunes popmuusika. Täna esiettekandel!

Folkmuusika laadse laulu *„Langes lund“* pakkusin pärast valmimist 1977. aastal vendade Urbidele, kes õppisid sel ajal lavakunstikateedris. Kuid mingil hetkel andsid nad teada, et „Panso ei luba Visnapuud laulda“ (või oli see Rannapit?). Sinnapaika laul jäigi. Kuigi paigutasin loo noodi oma laulude kogumikku (1981), pole see tõenäoliselt tänaseni kunagi kõlanud. Klaverisaate tegin nüüd. Taas esiettekannel!

„Halloo!“ puhu oli mul juba ette selge ettekujutus, mida tekstiks soovin – tasulisel telefoninumbril vastaja monoloogi. Palusin idee üles kirjutada Kerttu Rakkel, keda uskusin olevat piisavalt vabameelse, ja ta oligi! Ka esiettekandel 2004 laulis lugu Iris Oja.

„Põrgu tants“ oli üks mu esimesi palasid „kahele käele“. Paberile pannud on selle mu ema või isa, see pole minu käekiri. Kuid varasemad, ühehäälsed klaverilood kirjutasin noodipaberile ise, nagu näiteks „Õnetus“ (ca 1958). Kusjuures noodikiri on neis korrektne,

pealkirjade grammatika aga... Nii et sain noodikirja selgeks enne õigekirja.

„Viimne auruvedur“ on kirjutatud kui lastepala, kuigi tehniliselt on see päris krõbe. Kuulub mõtteliselt kogumisse „Naiivsed palad“.

Järgnevad neli lugu on loodud sooloklaverile. Neist kahele olen juba varem keelpilli-kvarteti saate juurde kirjutanud, teistele sündis saade tänaseks kontserdiks.

„Ukraina pisarad“ / „Tears of Ukraine“ ei olnud mul plaanitud. Lihtsalt istusin märtsis 2022 klaveri taga, nagu ma ikka suure osa oma ajast teen, harjutades või nuputades mingit seadet. Äkki tuli pähe sõnapaar „Ukraina pisarad“ ning avastasin, et mängin hoopis uut meloodiat. Loomulikult olin iga päev lugenud läbi kõik sõjauudised ja mõtlesin neist sageli. Kuid nüüd ei tulnud mitte mõte, vaid tunne. Oli ebaharilik, et muusika ja pealkiri ilmusid teadvusesse korraga, sest tavaliselt otsin valminud loole nime nädalaid. Et pala jagada, lasin oma esitusest teha videosalvestuse (vt Youtube'is).

„Lihne soov“ on loodud 2022. aasta suvetuuriks „Klaver tuleb külla 25“, kus kasutasin nelja erinevat klahvpilli ja luuperit. Oma viimasele albumile „Ajasõlmed“ (2023) salvestasin ta veelgi rohkemate pillidega. Hiljem tegin ka lühendatud versiooni sooloklaverile, mida täna kuuletegi.

„Kirsioite puhkemine“ ja „Smiley – 😊“ on pärit 2010. aasta kogumikust „Sõrmepalavik / Finger Fever – 10 rokk-etüüdi“. Olen mõlemad palad salvestanud CD-le „Idyll“.

Tänan teid südamest kuulamast!

Rein Rannap

WHAT A FINE SONG

Rumi, tõlkinud Coleman Barks

*The first stork has come,
the soul-bird
that brings us the clothing of new leaves
and roses
that we call spring.*

*Joseph's face rises in every well.
Last year, fruit fell.
Now the buried seeds from those
are opening their eyes underground.*

*A dungeon door loosens in the grass.
Marys who are ready to, become pregnant.*

*Men who have been quietly studying
lift their faces toward majesty.*

*You belong to us
as flowers belong to a garden.
Each opening drinks in its share.
Then each
like a mother cat
carries a baby in its mouth,
taking it to the grandmother of roses.*

Can you see them?

*Now a bird with elegantly colored wings
lights in a nearby tree
to sing the mystery of beginning again.*

What a fine song that is!

Rein Rannap (1953) on armastatud eesti pianist ja helilooja, kelle nimi ei vaja tutvustamist ilmselt mitte ühelegi eestlasele. Stiilipiire ületava loomingu tõttu on teda raske lahterdada ning tema sulest on pärit nii postmodernset heliloomingut kui ka igihaljaid laule. Just sel samal põhjusel kõnetab ta kõige erinevamat publikut, alates klassikalise ja lõpetades popmuusika armastajatega. Sarnaselt mitmekülgne on ka Rannapi haridustee. Nii sai ta esmase hariduse klassikalise pianistina kõigepealt Tallinna ja seejärel Moskva konservatooriumis. Heliloojana kaitses ta viimaks doktorikraadi Los Angeleses Lõuna-California ülikoolis. Teda on tunnustatud ohtrate preemiatega, korduvalt näiteks Kultuurkapitali preemiatega, aga ka näiteks Eesti Muusikanõukogu muusikapreemiaga (2014) ning Pimedate Ööde filmifestivali elutööpreemiaga (2023).

Rannap on esinenud enamikus Euroopa riikides, kõigis USA, Hiina, Kanada, Austraalia ja endise Nõukogude Liidu suurlinnades, korduvalt Saksamaal ja Venemaal, aga ka koguni Jaapanis, Uruguays ja Kuubal. Heliloojana on ta kirjutanud kõige erinevamat muusikat: sümfoonilist, ansamblimuusikat, kammer- ja koorimuusikat, filmi ja teatrimuusikat jne. Sama tuntud on Rannap armastatud rokkansambli Ruja juhi ja laulukirjutajana ning nii

on tema sulest pärit näiteks sellised legendaarsed lood nagu „Suudlus läbi jäätunud klaasi“ ja „Nii vaikseks kõik on jäänud“. Lisaks sellele, et Rannap on tunnustatud pianist, on ta olnud ka pikaajaline žüriiliige telesaates „Eesti otsib superstaari“. Paljud tema pop- ja rokilaulud on saanud sedavõrd armastatuks, et neid kuuleb regulaarselt nii noorte artistide esituses kui ka näiteks laulupidudel.

Allikas: www.rannap.ee

Age Juurikas on sugestiivse esitulaadiga soolopianist ja kammermuusik, kes ühendab Euroopa ja Vene klaverimängu traditsioone. Ta on esinenud solokontsertidega ja kammerkoosseisudes pea kõikjal Euroopas, aga ka Põhja-Ameerikas ning soleerinud mitmete orkestrite ees. Samuti on ta teinud koostööd dirigentidega nagu Neeme Järvi ja Kaspars Putniņš. Praegu täiendab Juurikas end Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia doktorantuuris ja on ka kirklik pedagoog. Tema lemmikrepertuaar pärineb 20. sajandi esimesest poolest, samuti huvitab pianisti kaasaegse muusika esitus. Nii ei piirdu tema kontserdikavad ainult paljumängitud klassikaga, vaid alati leidub seal ruumi ka värskemale muusikale. Viimastel aastatel on Juurikas osalenud mitmes suuremahulises kaasaegse muusika projektis, nagu Grisey' „Vortex temporum“, Stockhauseni „Mantra“ ja Tulevi „Nada“. 2018. aasta alguses ilmus tema debüütplaat „The Soul of Fire“, mis sai aasta kammermuusikaalbumi auhinna.

Arvo Leibur lõpetas 1982. aastal Moskva konservatooriumis Irina Botškova juhendamisel viiuli eriala. Seejärel töötas ta õppejõuna Kuopio konservatooriumis ning tegutses alates 1990. aastatest aktiivselt Hollandis koos kammerorkestriga Nieuw Sinfonietta Amsterdam. Samuti töötas Leibur aastast 1995 Holland Symfonia ja aastast 2001 ERSO kontsertmeistrina ning töötab praegu ka õppejõuna Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Tihe kontserttegevus solistina, ansambelite koosseisudes ja sümfooniaorkestri saatel on viinud Leiburi esinema paljudesse riikidesse USAst Jaapanini. Ta on salvestanud sooloplaate, näiteks kõigi Tubina viiuliteostega, ning tegutseb tänagi aktiivselt trioga, mille koosseisu kuuluvad ka löökpillimängija Terje Terasmaa ja kitarrist Heiki Mätlik. Aastal 2005 tunnustati Leiburit Eesti Muusikanõukogu aastapremiaga silmapaistva solistitegevuse ja ERSO kõlapildi kujundamise eest ning aastast 2008 on ta Hollandi Kuningriigi Oranje-Nassau ordeni kavaler.

Arete Kerge on hinnatud sopran, kes on tudeerinud klassikalist laulu nii Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias kui ka Roomas, Santa Cecilia konservatooriumis. Tal on ette näidata esikoht näiteks 2010. aasta Santa Chiara võistlusel Napolis vaimuliku klassikalise muusika kategoorias, samamoodi 2014. aastal Pariisis rahvusvahelisel Flame muusikakonkursil klassikalise laulu kategoorias, ning 2015. aastal valis Richard Wagneri ühing ta aasta stipendiaadiks. Kerge on soleerinud kõikjal maailmas, alates Rootsist ja Hollandist ning lõpetades USA ja Kanadaga. Ta on laulnud Berliini kontserdimaja orkestri, ERSO, L'Orchestra Euro-Adriatica ja teiste märgiliste orkestrite ees. Kerge rollide hulka kuulub lähemat ja kaugemat klassikat, näiteks Governess Britteni „Kruvipöördes“, Fanny Rossini „Abieluvekslis“ ja Rosina Mozarti „Teeseldud lihtsameelsuses“, samuti suurvormid nagu Bachi „Johannese passioon“, Mozarti Reekviem, Pergolesi „Stabat Mater“ ja Tobiase „Joonase lähemine“.

Aule Urb alustas lauluõpinguid 2010. aastal Jaakko Ryhäneni lauluklassis, lõpetades 2017. aastal magistriõpingud Eva Märtsoni käe all. Metsosopran Urb on edukalt osalenud mitmetel konkurssidel, näiteks Vello Jürnale pühendatud vabariiklikul vokalistide konkursil (3. koht) ja Mart Saare nimelisel laulukonkursil (2. koht). Ta alustas 2015. aastal kooriartistina Rahvusoperis Estonia ning tegutseb seal aastast 2023 solistina. Lisaks ooperile ja suurvormidele on Urbi repertuaaris oluline koht kammermuusikal ning tema lavapartneriteks on olnud näiteks pianistid Anneli Tohver ja Mariin Aavik. Urb tegutseb aktiivselt ka muusikakorraldajana. Aastast 2020 kuulub ta Vello Jürna nimelise vokalistide konkursi korraldustiimi. Aastal 2017 asutas ta koos lauljatega Atlan Karp ja Aivar Kaseste MTÜ Opera Veto, mille eesmärgiks on tuua lavale kammerooperid. Samuti on ta korraldanud noori metsosopraneid ühendavaid kontserte, mis kannavad koondnimetust Metsikud Mezzod.

Eesti Akadeemilise Vaskpillikvinteti asutasid 2015. aastal meie tipptasemel vaskpillimängijad, kes sel kontserdil astuvad üles koosseisus Indrek Vau (trompet), Villem Süvari (trompet), Andres Kontus (tromboon), Mattias Vihmann (metsasarv) ja Madis Vilgats (tuuba). Kvintett keskendub kõrget individuaalset meisterlikkust ja head ansamblitunnetust nõudvale klassikalisele kammermuusikale, esitades eeskätt vaskpillikvintettidele loodud originaalrepertuaari. Nad on ainsana eesti kvintettidest ette kandnud maailma juhtivatele kvintettidele kirjutatud Eino Tambergi ja Raimo Kangro loomingut ning ansamblile on muusikat loonud ka näiteks Galina Grigorjeva. Suur osa kvinteti liikmetest on hinnatud pedagoogid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ning keskastme muusikakoolides. Õppejõudude ja kunstiliste juhtidena on neil olnud oluline roll noorema põlvkonna vaskpillikvintettide arengus.

Hans Christian Aavik on originaalse helikeelega viiuldaja, keda tuntakse nii Eestis kui ka Euroopas. Aastal 2022 tunnustati teda näiteks Carl Nielsenini nimelise rahvusvahelise konkursi 1. preemiaga, Eesti Interpreetide Liidu aasta interpreedi tiitliga ja Kultuurkapitali helikunsti aastapreemia laureaadi tiitliga. Tänu lepingule organisatsioonidega Nordic Artist Management ja Orchid Classic on Aavik tulevasel hooajadel tihe külaline parimate Skandinaavia orkestrite ees. 2023. aastal tegi Aavik koos pianist Karolina Aavikuga koostööd plaadifirmaga Deutsche Grammophon, kelle alt ilmub kokku kolm singlit. Aastast 2022 õpib ta Euroopa mainekas Kronbergi nimelises akadeemias. Aavik on soleerinud ERSO, Stuttgarti kammerorkestri, Kopenhaageni filharmoonikute, Odense sümfooniaorkestri, Jyväskylä sümfooniaorkestri ja paljude teiste orkestrite ees. Ta mängib hetkel Eesti Pillifondi ja perekond Sapožnini lahkel loal Giovanni Paolo Maggini viiulil, mis on valmistatud 1610. aasta paiku Itaalias, ning Victor

Fétique'i poognal, mis on valminud 1930. aasta paiku Prantsusmaal.

Heigo Rosin on Eesti esimene löökpillimängija, kes on spetsialiseerunud soolo- ja kammermuusikale. Ta on esinenud soolokavade ja orkestrite ees Euroopa ja Ameerika kuulsates kontserdisaalides, alates Carnegie Hallist New Yorgis ja lõpetades Gewandhausiga Leipzgis. 2015. aastal valiti Rosin World Percussion Group'i kontsertmeistriks, millega kaanes viie nädala pikkune tuur USAs. Löökpillisolistina on ta korduvalt esinenud koos nimekate orkestritega nagu Riga sinfonietta, Baltic Sea Philharmonic, ERSO, Tallinna Kammerorkester ja Vanemuise sümfooniaorkester. Hetkel õpib Rosin doktoriõppes Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ning õpetab löökpile Heino Elleri nimelises muusikakoolis. Enam kui kümne aasta pikkused karatetreeningud on Rosinat inspireerinud kombineerima võitluskunsti liikumist löökpillimängu omaga. Tänu sel-

lele iseloomustab teda unikaalne mängutehnika, mida on lisaks koolitamisele ka huvitav vaadata.

Heili Rosin-Leivategija on andnud hulganisti soolokontserte ning esinenud paljude mainekate orkestrite ees. Aastail 2010–2013 mängis ta ERSO flöödirühmas ning 2011.–2012. aastail, kõigest 19aastasena, oli ta Rahvusooper Estonia flöödirühma kontsertmeister. Alates 2012. aastast on Rosin-Leivategija aktiivselt osalenud näiteks Eesti Festivaliorkestri ning Baltic Sea Philharmonic'u koosseisudes. 2018. aastal liitus ta soolopikolo mängijana Põhja-Hollandi sümfooniaorkestriga ning hetkel naudib vabakutselise muusiku tööd Saksamaa tipporkestrites, näiteks Gürzenichi sümfooniaorkestris, Bambergi sümfoonikutes ja Stuttgarti raadioorkestris. Ta on pälvinud preemiaid mitmetel konkurssidel, näiteks esikoht ja eripremia parima Hatšaturjani kontserdi esituse eest Armeenias (2011) ja esikoht USAs rahvusliku flöödiassotsiatsiooni konkursil „Piccolo

Artist Competition" (2018). Alates 2020. aasta sügisest on ta Heino Elleri nimelise Muusikakooli flöödi-õpetaja ning 2022. aastast ka flöödi ja pikolo õppejõud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Indrek Vau asus 1990. aastal trompetistina tööle ERSOs ja on alates 1993. aastast olnud enamiku ajast sealne trompetirühma kontsertmeister. Ta on osalenud mitme välisorkestri töös, näiteks Sibeliuse akadeemia sümfooniaorkester, Tapiola sinfonietta, ja Turu linnaorkester. Aastast 2000 on Vau Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia õppejõud. Tema repertuaari kuuluvad nii klassikalised trompetikontserdid kui ka 20. sajandi meistriteosed, näiteks Eino Tambergi, Arvo Pärdi, Paul Hindemithi ja Dmitri Šostakovitši kontserdid trompetile. Lisaks esinemistele orkestritega on Vau aktiivne kammermuusik ning esitanud mitmeid uudisteoseid. Tema peamised ansamblipartnerid on olnud pianistid Mati Mika-

lai, Marko Martin, Ralf Taal ja Peep Lassmann, organist Ines Maidre ja löökpillidel Madis Metsamart. 2004. aastal ilmus tal koos Mati Mikalaiga sooloplaad „Eesti trompetimuusika“, kus kõlavad Hillar Kareva, Heino Jürisalu, Anatoli Garšneki ja Harri Otsa teosed trompetile ja klaverile. 2009. aastal valmis Vau koos ERSO ja ERRiga plaad Eino Tambergi trompetikontsertidega. 2008. aastal pälvis Vau Kultuurkapitali interpreedi aastapreemia.

Iris Oja on hinnatud alt ning aastast 2000 Eesti Filharmoonia Kammerkoori laulja ja solist. Ta on soolinud lavadel üle maailma ning on nõutud oratooriumisolist nii Eestis kui ka välismaal. Oja repertuaari kuulub suurvormide põhivaramu, näiteks Bachi passioonid ja h-moll missa, Händeli „Messias“, Stravinski „Pulm“ ja „Oedipus Rex“, Pärdi „Miserere“ jpm. Ojat iseloomustab ka ulatuslik kammer- ja soololaulu repertuaar varaklassikast kaasaegseni ning ta on paljude eesti heliloojate teoste (esma)esitaja ja

-salvestaja: Grigorjeva, Hirv, Kangro, Kozlova-Johannes, Kõrvits jpt. Ojat seob solistina koostöö mitme nimeka orkestriga, ta laulab eesti kaasaegse muusika ansamblis Resonabilis ning teeb koostööd rahvusvaheliste ansamblitega Theatre Of Voices ja The Harp Consort, samuti taani vokaalgrupiga Ars Nova. 2008. aastal ilmus firmalt Harmonia Mundi Oja sooloplaat Rahmaninovi ja Šostakovitši lauludega. 2009. aastal tuli välja veel kaks plaati – taani helilooja Klaus Ib Jørgenseni autoriplaat „Moon-pain“ ja Resonabilise esikplaat.

Johan Randvere on oma põlvkonna eredamaid pianiste, keda on tunnustatud oluliste preemiatega ka konkurssidel, näiteks esikoht ja *grand prix* konkursil „Andrea Baldi“ Itaalias (2014). Samuti hinnati ta samal aastal Pille Lille muusikafondi preemia „Noor muusik“ vääriliseks. Randvere on andnud kontserte näiteks Eestis, Lätis, Leedus, Itaalias, Vatikanis, Valgevenes, USAs ja Kanadas ning esinenud erinevates-

koosseisudes sellistel lavadel nagu New Yorgi Carnegie Hall, Vancouveri Chan Center, Kaunase filharmoonia suur saal ja Milano Puccini nimeline saal. Randvere on soleerinud mitme orkestri ees, nagu ERSO, aga ka Läti riiklik sümfooniaorkester, Vanemuise sümfooniaorkester ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkester. Ta on esinenud selliste dirigentide käe all nagu Risto Joost, Toomas Vavilov, Paul Mägi, Grigori Soroka, Mihhail Gerts jpt, samuti kuulub Randvere Eesti Klaveriorkestri ja vanamuusikaansambli Heinavanker ridadesse.

Kaija Lukase suurim soov on inspireerida inimesi armastama klassikalist muusikat. Kirgliku kammermuusikuna mängib ta viiulit ja vioolat ansamblites üle Euroopa: The English Chamber Orchestra, Amsterdam Sinfonietta, Tallinna Kammerorkester, Hollandi kammerorkester jne. Lukas on ka erinevate kammeransamblite liige, näiteks äsja moodustatud Bridge Ensemble, kelle eesmärk on avas-

tada uut muusikat, alternatiivseid esinemispaiku ja tuua publikuni värskeid kontserdikavasid. Lukas on võitnud mitmeid auhindu, näiteks Remember Enescu Rumeenias, Aram Hatšaturjani konkursil Armeenias ja Eesti konkurssidel. Tema õpiteekond algas Rapla Muusikakoolis ning päädis magistrikraadiga Londoni Guildhalli muusika- ja teatrikoolis. Pärast pikka perioodi välismaal töötab ta taas suure rõõmuga Eestis, näiteks muusikuna ERSOs ja õpetajana MUBAs. Külaliskontsertmeistrina on Lukas mänginud ERSO, Pärnu Linnaorkestri ja Vene muise teatri sümfooniaorkestriga, samuti Tapiola Sinfonietta ja Soomes.

Karl Tipp alustas oma muusikaõpinguid küll klaveriga, ent jätkas peagi hoopis saksofoniga, mida tudeerib hetkel Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Tipp on ka helilooja ning alustas oma kompositsiooniõpinguid 2015. aastal Georg

Otsa nimelises muusikakoolis Tatjana Kozlova-Johannese käe. Tipi saksofonirepertuaari kuulub nii klassika kui ka uuem muusika, näiteks Rahmaninovi, Eespere ja Milhaud' looming. Ta on edukalt esinenud konkurssidel nii Eestis kui ka välismaal ning võitnud auhinnalisi kohti, näiteks esikohad Solon Mihaelidese nimelisel konkursil Küprosel (2017) ja Eesti interpretide konkursil puhkpillidele (2018) ning samas kategoorias konkursil „Renaissance“ Armeenias (2019). Tipp on osalenud ka mitmetel saksofoni meistrkursustel ning teeb lisaks sooloesinemistele tihedat koostööd ka ERSO ja Estonia teatri orkestriga.

Katariina Maria Kits lõpetas Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias viiuleriala *cum laude* Arvo Leiburi käe alla ning õpib hetkel magistrantuuris Pavel Bermani käe all Luganos, Šveitsis. Samuti on ta osalenud mitmes meistrklassis tunnustatud juhendajate käe all. Lisaks paljudele mainekatele preemiatele ülerii-

gilistel ja rahvusvahelistel konkurssidel, võitis Kits 2014. aastal telekonkursi „Klassikatähed“. Heliloojatest on ta teinud koostööd näiteks Arvo Pärtiga, salvestades teoseid nagu „Spiegel im Spiegel“, ning samuti on ta soleerinud erinevate orkestrite ees, näiteks Leedu riiklik sümfooniaorkester, Jeruusalemma kammerorkester, Iisraeli sümfooniaorkester, ERSO, Vaasa linnaorkester, Haapsalu Linnaorkester ja Virumaa Kammerorkester. Katariina Maria Kits esineb Eesti Pillifondilt kasutada antud Henricus Catena' viiulil, mis valmis 1670. aastal, ning mängib Louis Henri Gillet' valmistatud poognal aastast 1940.

Keelpillikvartett FourEst, mille koosseisu kuuluvad Linda-Anette Verte (viiul), Egert Leinsaar (viiul), Sandra Klimaitė (vioola) ja Theodor Sink (tšello), astus esmakordselt üles 2019. aasta suvel Leigo Järve-muusika festivalil. Sealsete järvede,

metsade ja looduse keskel esitati Tõnu Kõrvitsa ja Terry Riley loomingu ning just esimesest kontserdist leidsid muusikud inspiratsiooni ka edasiseks repertuaarivalikuks. Suur rõhk kvarteti repertuaaris on eesti heliloojate loomingul ja 20. sajandil loodud keelpillikvarteti muusikal. 2021. aasta lõpus nägi ilmavalgust kvarteti ja helilooja Rasmus Puuri ühine album „Constellations“, kus kõlab Puuri looming keelpillikvartetile. 2022. aasta mais toimusid Tõnu Kõrvitsa autorikontserdid, kus kõlas esmaettekandes ka Kõrvitsa „Point Nemo“, mis oli kirjutatud spetsiaalselt kvartetile FourEst.

Keelpillikvartett M4GNET on noor ja tarmukas kammeransambel, kuhu kuulub neli tiptasemel keelpillimängijast: Robert Traksmann (I viiul), Katariina Maria Kits (II viiul), Mart Kuusma (vioola) ja Siluan Hirvoja (tšello). Need neli interpreeti moodustasid 2021. aasta alguses koosluse, et pakkuda sisukaid tõlgendusi kvartetimuusika klassikast, ent tutvustada ka vähem tuntud

teoseid ja Eestist pärit heliloojate uudisloomingut. Kvarteti liikmed ei ole üksteisele võõrad ning on eri koosseisudes koos musitseerinud ligi kümme aastat. Otsustava impulsi stabiilse kvarteti loomiseks andis Kultuurkapitali kammeransamblite residentuuriprogramm, kuhu M4GNET ka osalema valiti. Ansambli mõlemad viiuldajad mängivad haruldastel keelpillidel, mille on saanud enda kasutusse tänu Eesti Pillifondile. Kvartett on jõudnud pälvida ka rahvusvahelist tunnustust, võites 1. preemia Poola rahvusvahelisel kammermuusika konkursil KraCamera 2021.

Keelpillikvartetti Prezioso kuuluvad Hanna-Liis Nahkur (viilul), Mari-Katrina Suss (viilul), Helena Altmanis (viola) ja Andreas Lend (tšello). Kollektiiv tegutseb alates 2006. aastast ning kõik neli muusikut on lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia. Kvartett on edukalt osalenud mitmetel konkurssidel ja pälvinud auhinnalisi kohti, andnud arvukalt kontserte ning

külastanud festivale Eestis, Soomes, Venemaal, Hollandis, Saksamaal, Türgis ja Tšehhis. Prezioso on esmaesitanud mitmete eesti heliloojate uudisteoseid ning andnud kontserte ja salvestanud koos paljude klassika ja pop-džäss muusikutega. Kvarteti jaoks on olulised nii klassikalist kvartetirepertuaari hõlmavad kontserdid kui ka põnevad koostööprojektid. Prezioso mängu iseloomustab energilisus, intensiivsus ja nooruslikkus, kuid samamoodi on kvarteti muusikutele hingelähedased inimlik sügavus ja eetilisus.

Kirill Ogorodnikovi muusikaline tegevus hõlmab nii kontserte solisti ja ansamblistina kui ka pedagoogitööd. Tema repertuaari kuuluvad originaalteosed ja transkriptsioonid barokist kaasaegse muusikani ning talle on pühendanud teoseid näiteks René Eespere ja Lauri Jõelett. Pärast bakalaureusekraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Heiki Mätliku juhendamisel on ta kaitsnud magistrikraadi Kölni muusika-

kõrgkoolis Gerhard Reichenbachi kitarriklassis. Ogorodnikov on rahvusvaheliste konkursside laureaat ning esinenud festivalidel Eestis ja välismaal. Ta on soleerinud näiteks Pärnu Linnaorkestri ees Heitor Villa-Lobose ja Genadi Tanieli kitarrikontsertidega. Ogorodnikov on teinud koostööd ka kammerkoosseisudega, näiteks Tallinna Kitarrikvartetiga, Ansambliga U:, YXUS Ensemble'iga jne. Samuti on ta harvaesineva pillikoosseisuga ansambli Duo Telluur liige, kus kitarr kõlab koos inglissarvega. 2021. aastal tunnustati Ogorodnikovi Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemiaga kõrgetasemeliste kontsertide ja eesti muusika esitamise eest ning 2022. aastal Interpreetide Liidu aasta interpreedi tiitliga.

Kristi Kapten paistab kontsertpianistina silma nii särava solisti kui ka tundliku lavapartnerina tunnustatud instrumentalistidele ja lauljatele. Ta on õppinud Šoti kuningliku

konservatooriumi magistrantuuris Fali Pavri käe all ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias bakalaureuseõppes ja doktorantuuris Peep Lassmanni juures. Aastast 2017 on ta end täiendanud Stefan Arnoldi juures Viinis ja Brescias. Kapten on võitnud Tallinna rahvusvahelise pianistide konkursi esikoha (2011) ning kontserdireisid on viinud teda Euroopa linnadesse ja Hiinasse, sh rahvusvaheliste festivalide lavadele. Ka Glasgow' õpingute ajal võitis ta mitmeid preemiaid, nt Jock Holden Memorial Prize for Mozart ja Walcer Prize. 2011. aastal alustas ta tegevust klaveritrio koosseisus. Šoti publiku hulgas tuntust kogunud Kapten trio valiti aastateks 2017–2019 muusikaorganisatsiooni Chamber Music Scotland resident-ansambliks. Viimastel aastatel on Kaptenit sidunud regulaarne koostöö viiuldaja Stanislav Proniniga (Kanada/Saksamaa). Ta töötab ka Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias vokaalkammermuusika ja saateklassi vanemlektorina ning on aktiivne loovuurimuse valdkonnas.

Linda-Anette Verte on Sibeliuse akadeemia lõpetanud viiuldaja, kes on osalenud festivalidel ja konkurssidel nii Eestis kui ka välismaal. Teda on pärjatud ka auhindadega, näiteks 2. koht Eesti keelpillimängijate konkursil (2015) ja eripreemia Tõnu Kõrvitsa teose „Elegia üksindusele“ esituse

eest. Ta on esinenud solistina ja kammerkoosseisudes Taanis, Rootsis, USAs, Saksamaal, Ukrainas jm. Samuti on Verte esinenud näiteks ERSO, Tallinna Kammerorkestri, Pärnu Linnaorkestri ning Vanemuise ja Sibeliuse akadeemia sümfooniaorkestritega. 2020. aastal oli ta dirigent Kaspar Männi ja Pärnu Linnaorkestriga Rasmus Puuri Viiulikontserdi esiettekanaja. Aastatel 2016–2019 töötas ta Vanemuise sümfooniaorkestris, kus oli ka kontsertmeister, ning hetkel pühendub ta vabakutselisena soolo- ja kammermuusikale. Püsikoosseisudest mängib Linda keelpillikvartetis FourEst ja Janno Trump Clarity Ensemble'is. 2017. aastal ilmus Verte luuleraamat-CD, kus teosed sooloviulile kõlavad läbisegi tema luulega.

Madis Vilgats on hinnatud tuubamängija, kes liitus juba 2000. aastate algul oma ülikooliõpingute ajal Rahvusoper Estonia sümfooniaorkestriga. Järgnevatesse aastatesse mahub koostöö Pärnu

Linnaorkestri ja Tallinna Kammerorkestriga, samuti NYJD Ensemble'i ja ERSOga. Aastatel 2006–2011 õppis ta Hannoveri muusika- ja teatrikõrgkoolis Jens Bjørn-Larseni juhendamisel, tehes õpingute vältel koostööd mitmete orkestrite ning ansamblitega, näiteks Brandenburgi riikliku sümfooniaorkestriga, Göttingeni sümfoonikutega ja Bremeni kammersümfoonikutega. Aastatel 2011–2016 oli Madis Vilgats taas Rahvusoper Estonia sümfooniaorkestri tuuba kontsertmeister ning alates 2011. aastast tuuba eriala õppejõud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, samuti Tallinna Muusikakeskkoolis. 2012. aastal võitis ta eripremia vabariiklikul puhk- ja löökpillimängijate konkursil. Viimaste aastate jooksul on Vilgats teinud koostööd Helsingi linnaorkestriga ning Soome raadio sümfooniaorkestriga, samuti on ta Eesti Festivaliorkestri liige. Ta on soleerinud näiteks Politsei- ja Piirivalveorkestri ja ERSO ees ning on aastast 2016 ka ERSO tuuba kontsertmeister.

Maksim Štšura on tuntud pianisti ja heliloojana kes on kaitsnud Londoni kuninglikus muusikakolledžis doktoritöö „Translating Twenty-First-Century Orchestral Scores for the Piano: Transcription, Reduction and Performability“. Ta on esinenud kõikjal Euroopas ning eriti palju Suurbritannia kontserdisaalides, samuti soleerinud selliste orkestrite ees nagu ERSO, Eesti rahvusoperi sümfooniaorkester, Narva linnaorkester jpt. Štšura on võitnud näiteks 2021. aastal Kultuurkapitali aastapremia rahvusvahelise kontserttegevuse eest solisti ja kammermuusikuna. 2012. aastal moodustatud Foyle-Štšura Duo võitis 2015. aastal Salieri-Zinetti rahvusvahelise kammermuusika ja Euroopa Beethoveni klaverühingu duode konkursi. Hooajal 2018–2019 ilmusid duo debüütplaadid „The Great War Centenary“ ning Penderecki ja Lutosławski viiuli ja klaveri koguteosed. Hooajal 2020–2021 ilmusid neilt plaadid Beethoveni viiulisonaatide tsükliga. Salvestusi on kõrgelt hinnanud ka BBC Music Magazine ja Gramophone. Aastast

2020 töötab Štšura lektorina Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Marko Martin on armastatud eesti pianist, kelle mängustiili iseloomustavad energia ja lüürilisus, mis väljenduvad eriti reljeefselt Liszti, Brahmsi ja Schuberti loomingu esitustes. Samuti on Martin tunnustatud 20. sajandi muusika interpret, kes on õppinud nii kodumaal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias kui ka piiri taga Guildhalli muusika- ja draamakoolis. Martin on osalenud mitmetes meistriklassides, teiste hulgas Leon Fleisheru, Dmitri Baškirovi ja Murray Perahia omades, ning soleerinud näiteks Londoni filharmooniaorkestri, ERSO ja Tallinna Kammerorkestri ees. Kontserdid on viinud pianisti mainekatesse kontserdisaalidesse nagu Barbican Hall, Wigmore Hall, Hamburgi Musikhalle jne, samuti on talt ilmunud kaks heliplaati Schuberti ja Liszti loominguga. Martin on ka armastatud klaveripedagoog ning töötab juba aastast 2002 Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Martti Raide on Eesti nõutumaid *lied*-pianiste, keda on tunnustatud mitmetel konkurssidel parima kontsertmeistri tiitliga. Aktiivse kammermuusiku ja solistina on ta esinenud Eestis, Euroopas, Ameerikas ja Kanadas. Tihe koostöö seob teda tenor Mati Turiga, samuti on tema lavapartnerid olnud lauljad Helen Lokuta, Kädy Plaas, Villu Valdmaa, Rene Soom jpt. Raide on osalenud üle 50 Eesti helilooja uudisteose esiettekandes, teiste hulgas Galina Grigorjeva, Raimo Kangro, Tõnu Kõrvitsa, Mirjam Tally ja Toivo Tulevi loominguga. Raide salvestatud eesti muusika kõlab mitmetel plaatidel, neist kaalukamad on 2002. aastal ilmunud „20. sajandi Eesti vokaalmuusika“ koos Villu Valdmaaga ja 2017. aastal ilmunud plaat „Ussisõnad“ Mart Saare soololauludega koos Mati Turiga. Raide on mitme konkursi kunstiline juht ja armastatud muusikapublitsist ning töötab aastast 1993 õppejõuna Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Aastal 2021 pälvis ta Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali pedagoogi tunnustuspreemia.

Mati Turi on nii Eestis kui ka välis-teatrite lavadel nõutud tenor. Tema repertuaari kuulub rikkalik valik ooperirolle ja oratooriumide soolosisid, samuti on ta armastatud kammerlaulja ning pikaajaline Eesti Filharmoonia Kammerkoori liige, muu hulgas solist. Tema ääretult lai repertuaar hõlmab muusi-

kat barokist eesti nüüdisheliloojate teosteni. Turi rahvusvaheline solistikarjäär ooperilauljana hoo-gustus 2005. aastal Juhana rolliga Joonas Kokkoneni ooperis „Viimased kiusatused“ Tampere ooperis. Vabakutselise lauljana on ta astunud üles ka Soome rahvusooperis, Hollandis Enschedes resideerivas Nationale Reisoperas, Chemnitzi Teateris Saksmaal, Rahvusooperis Estonia jm. Kammermuusikuna on tema kauaaegne partner olnud pianist Martti Raide ning igal hooajal on duo toonud publikuni vähemalt ühe uue laulukava. Aastate jook-sul on Turi pälvinud korduvalt ka Kultuurkapitali preemiaid.

Sten Heinoja on rahvusvaheliselt tunnustatud pianist, kes on esinenud kammer- ja sooloartistina USA-s, Indias, Hiinas, Iisraelis, Jaapanis jm. Heinoja interpretatsiooni iseloomustab emotsionaalne intelligentsus, tervikuhaare ja muusika arenguvõimaluste tunnetus, samuti delikaatse kõla taotlus. Tema mäng on läbimõeldud ja õhinast pakatav. Heinoja mitmekülgnes repertuaaris on oluline koht Viini klassikute ja 20. sajandi soolo- ja kammermuusikal. Soolokavades on ta esitanud näiteks Mozarti, Beethoveni ja Skrjabinini klaveriloomingut, kammermuusikuna kandnud ette eri ajastute heliloojate teoseid, näiteks 20. sajandi prantsuse repertuaari. Heinoja musitseerib sageli ka orkestrite ees, nt ERSO, Kymi Sinfonietta, Tallinna Kammerorkester, Tel Avivi ooperiorkester jne. 2016. aastal pärjati pianist klassikalist muusikat populariseeriva telesaate „Klassikatähed“ võitjaks. Aastast 2021 omandab Heinoja doktorikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, uurides Mart Saare modernistliku klaveriloomingu põhjal kõlaloomise võimalusi klaveril.

Siluan Hirvoja alustas tšelloõpinguid 2004. aastal Nõmme Muusikakoolis õpetaja Kaia Tambi juhendamisel ning jätkas seejärel Tallinna Muusikakeskkoolis Mart Laasi tšelloklassis. 2021. aastal omandas ta magistrikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Henry-David Varema juhendamisel. Hirvoja on osalenud edukalt mitmetel rahvusvahelistel konkurssidel, näiteks Dombrovski nimelisel keelpillimängijate konkursil ja Davõdovi nimelisel tšellistide konkursil. Hetkel on ta Tallinna Kammerorkestri tšelloühma liige ning osaleb aktiivselt erinevates kammermuusika projektides. Samuti on Hirvoja 2021. aastast keelpillikvarteti M4GNET liige.

tien Bernardeli (Père) 1842. aastal valmistatud tšellol, mille andis tema kasutusse Eesti Pillifond.

Theodor Sink on mitmekülgne interpret, kes tegutseb nii solisti, kammermuusiku kui ka orkestrandina. Alates 2017.–2018. aasta hooajast on ta ERSO tšellorühma kontsertmeister. Ta debüteeris seal solistina juba 2017. aastal, kui esitas Eesti Muusika Päevadel Kristiina Poska juhatusel Erkki-Sven Tüüri Tšellokontserti. Sink on töötanud ka Tallinna Kammerorkestri, Põhja-maade Sümfooniaorkestri ja Eesti Festivaliorkestri koosseisus ning soleerinud näiteks Pärnu Linnaorkestri ja Sinfonietta Rīga ees. Tema repertuaari kuuluvad lisaks Tüüri, Sumera ja Haydni tšellokontsertidele Schumanni, Vasksi ja Šostakovitši tšellokontserdid. Kammermuusikuna on ta töötanud tunnustatud interpretidega nagu David Geringas, Elisabeth Leonskaja, Víkingur Ólafsson, Eva Bindere jpt. Eesti muusikutest on ta esinenud näiteks Kalle Randaluga, Triin Ruubel-Lillebergi, Sten Heinoja, Kadri-Ann Sumera, Kristiina Rokaševitši ja Kärt Ruubeliga, samuti ansambliga Una Corda. Sink mängib Auguste Sébas-

Eesti Interpreetide Festivali Eesti Muusika Nädal kunstiline juhtkond:

Eesti Interpreetide Liidu juhatus koosseisus Henry-David Varema, Mihkel Poll, Peep Lassmann, Arvo Leibur, Indrek Vau

Festivali korraldus:

Eesti Interpreetide Liit koosseisus Kadri Lassmann, Kaisa Lõhmus

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koosseisus Evelin Värva, Gerli Aet Arras, Saara Silvia Soasepp, Svea Ideon-Marks

Kujundus ja kavaraamatu tekstid:

Loovagentuur Kiri ja Pilt

Fotod:

Carol Liis Metsla, Harri Rospu, Julie Ewing, Kaarin Sander, Kaupo Kikkas, Kleer Tali, Krõõt Tarkmeel, Mait Jüriado, Moritz Beck, Sadu Triste Juurikas, Silver Öun, Sohvi Viik, Veljo Poom, Eesti Teatri- ja Muusikamuuseumi kogu

Festivali toetavad EV Kultuuriministeerium, Eesti Kultuurkapital, Tallinna linn

Täname:

Elo Mägi, Ene Kuljus, Ervet Kiolein, Inge Davidjants, Jelena Povernina, Jevgenia Gerzanits, Kadri Leivategija ja Heino Elleri Muusikakool, Katrin Koljak ja Decoration & Fleur OÜ, Külli Tüli, Lea Valiulina, Marek Vilba, Nikita Šiškov, Oliver Rikkas, Rene Jakobson, Sven Sulga ja Moe Distillery, Taimi Sild

Pildistamine ja salvestamine on lubatud vaid eelneval kokkuleppel.

Palume mobiiltelefonid kontserdi ajaks välja lülitada või seadistada hääletule režiimile.

**EESTI
MUUSIKA
NÄDAL**

20.–25. november 2023

Tartus ja Tallinnas

©

Eesti Interpreetide Liit koostöös

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiaga